

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak törfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Valami a nagy hadseregről.

(t-sz.) Hogy hol olvastam, én bizony nem tudom megmondani, de hogy olvastam, az valóság. Olvastam pedig azt a hadarnak látszó állítást, bizonyosan külföldi lapban, mert magyar ember nem merné az ilyesmit leírni) hogy t. i. a régibb és kisebb hadseregek sokkal többjébe kerültek a népeknek ezelőtt, mint a nagy hadseregek jelenleg, és hogy az államok népei azóta haladnak és gyarapodnak legjobban, mióta nagy hadseregeket kell az államoknak tartaniok.

Hát hogy ennek az állításnak a külső kinézése nagyon bornirt és nagyon furcsa, azt jó magam is beláttam és azt kezdtem hinni az igen tisztelt állítóról, hogy bolondozik. Még akkor is azt hittem, mikor statisztikai adatokkal bizonyította, hogy mennyivel gazdagabb most Közép- és Nyugoteurópa minden országa, mint azelőtt volt. Mert hiszen hogy gazdagabb, az nagyon természetes; de ki meri azt állítani, hogy a nagy hadseregek tették gazdagabbá?

Hát ő, az igen tisztelt értekező, igen is ezt merte állítani. És hogy ezt állithassa, legelőször is azt a kérdést vetette föl, hogy mi képezi a fejlődésnek és gyarapodásnak legbiztosabb alapját?

Micsoda? Hát a szorgalom, az ügyesség, a tanulmány, a találékonyság, a józanság sat. sat.

Nem igaz, — mondja cikkiró — ezek csak mellékágak, hanem maga az alap: a béke. Mert mit használ minden

szorgalom, tanulás és ügyesség, ha ezen tulajdonságaim kifejtéséhez nincs időm? Ha ma ez, holnap az az ellenség gázol keresztül rajtunk: ha az ország egy folytonos harcztér és a városok kaszártnyák; ha nincs megállapodás semmi-ben és nincs biztosítva semmi. A háboru mindennek akadálya és hátravetője, a béke mindennek fejlesztője.

Nos igen. Ezt elismerjük, ugy-e bár? De ki fogja azt bebizonyítani nekünk, hogy a békét a nagy hadseregek biztosítják?

Ki? A történelem! A történelem, mely azt bizonyítja, hogy míg rendszeren fegyelmezett hadseregek nem voltak, a népek folytonos harcban álltak egymással. A rendes hadseregek létrehozása után a harcok gyérültek, mert háborukká váltak, és az államoknak nagy költségeikbe kerültek, és mikor az állam fizeti a háborút, mindig komolyabban megfontolja, mintha általános felülést parancsolhat. Ámde, mert a hadseregek kisebbek voltak, fordultak elő hét- és harminczéves háboruk. És ha most már meggondoljuk, hogy ama folytonos harcok, később a hosszas háboruk ama hosszú idők alatt mily rettenetes károkat és pusztításokat okoztak és a mellett mennyire hátráltattak minden fejlődést, bizonynyal többbe kerültek a mai nagy hadseregek-nél, melyek rövid idő alatt végeznek egymással. Azonfelül pedig minden állam retteg a háborútól, mert ma egy összeköttetés döntőbb, mint azelőtt harmincz volt. Apró csatározásokra pedig

az ily óriási haderőt nem lehetne alkalmazni, mert hosszabb ideig egy állam sem bírná elviselni.

Hát ez a garancia!

Ez a garanciája annak, hogy ma hétéves és harminczéves háborura, mely országod felvirágzását félszázadig vagy egész századig visszaveti, nem számíthatunk. Franciaország öt milliárd sarcozt fizetett, de a seb mindjárt beforrt a békében, holott egy hosszú háboru nyomorait még évtizedek múlva is sýnylené.

Ez a garancia!

És ugy-e bár, hogy így közelebről tekintve, nem egészen olyan bolond, mint azt első pillanatra láttuk? S ha behatóbban foglalkoznánk vele, talán más egyéb előnyekre is rájöhethénk.

Országgyűlés. I. A képviselőház f. hó 11-én folytatolag tárgyalta a kir. járásbírók hatáskörébe utalt kihágások és vétségek feletti felebezésről szóló törvényjavaslatot s azt Pauler igazságügy-miniszter felszólalása után általánosságban és kevés módosítással részleteiben is elfogadta. F. hó 12-én az 1883-ban kiállítandó ujoncz- és póttartaléki jutalékok megajánlásáról szóló törvényjavaslat kevés vita után általánosságban és részleteiben elfogadtatott.

II. A főrendi ház f. hó 13-án rövid két óra alatt letárgyalta a f. évi költségvetést. Az általános vitában részt vettek: Zichy Ferenc, Zichy Nándor, Cziráky János és Kálnoky Dénes grófok. Megemlést érdemel, hogy ez utóbbi üdvözölte az arisztokratiko-szocialista mozgalmat. A részletes tárgyalás alkalmával a kath. püspökök ama szokásos nyilatkozatát az egyetem

országos jellege ellen most is a kassai püspök tette meg.

Az árvíz. Mohács városát f. hó 13-án megint borzasztó szerencsétlenség sújtotta. A megáradott víz a város alsó részeibe behatolt s mintegy 600 ház áll árvíz alatt. A nyomor iszonyu nagy, de egy-szersmind a részvét is a legszebben nyilvánul a szerencsétlenek iránt.

Ujvidék, Zombor, Páncsova, Pécs még mindig ellent állnak az árnak. Több helyről a Duna és Tisza apadását jelzik.

Gazdasági bajaink orvoslásáról.

(Kiválóan ajánlva Háromszék megye t. gazdaközsége szíves figyelmébe.)

Azon tudattól áthatva, hogy hazánk mezőgazdasági állam, nemcsak egyesek és társulatok, de a magas kormány és törvényhozó testület is behatóan foglalkoztak mostanában azon módzatokkal, melyek gazdasági jelenünket javítani és jövőnket biztosítani hivatnak. És benső örömmel konstatalhatjuk, hogy közegyetértés jött létre az iránt, hogy gazdasági bajaink orvoslásánál „mindenekelőtt és mindenekfelett a gazdálkodással foglalkozóknak szakértelmét kell növelni.” Azt hiszem, nincs a Székelyföldnek oly értelmes, gondolkodni szerető és tudó gazdája, ki önmaga és drága hazája jól felfogott érdekét szem elől nem tévesztve, el ne ismerné ama mondat alapigazságát és elzárkózhatna az elől; nincs, mert nem is lehet. S ha így van ez, akkor kell neki is foglalkoznunk azon utakkal és módzatokkal, melyek jelen szomorú helyzetünket javítani, létünket biztosítani és kétése jövőnket, a népek létérti küzdelmének kérélhetetlen harcában az elbukástól óvni, első és legfőbb sorban igérkeznek.

Gondolkoztam s feltétlenül elfogadtam első és legfőbb teendőül a gazdák

A „Székelyföld” tárczája.

Arany János emlékére.

(Irta az Arany-ünnepélyen Sz.-Udvarhelytől fel-
olvasta e hó 7-én Farkas Károly.)

Döbbenve rendült meg a hármás bércz hova,
Fájdalmában reszket a hegy, völgy és róna,
És mint földingáskor a talaj megmozdul,
„Lelkünk minden hurja átrezeg a jajtul.”
Arany meghalt!! ... A hír magától
[megdőbbsent,
A mint villanszárnyon tájrol tájra röppent.
És Hunnia mély gyászt öltött föl magára,
A négy folyam völgyén hallszik zokogása.
Gyászfértolba vonja lantját Melpomene.
S együtt keserg vele a muzsák serege:
„Mig a babiloni vizek mellett ültünk”
S rabigába hajtva görnyedett nemzetünk:
A remény balzsamát ő önté szívünkbe.
„Pogányok jöttek volt a mi örökünkbe”,
Áldoztak Molochnak ... Zsarnok kény
[uralgott.
„Tiszta vérünk szennyes oltáron ontatott.”
Jobbjaink elhulltak, vagy bolygtak hontalan;
A honn maradottak néma fájdalomban
Meggövílten álltak, mint Niobe-szobor,
Melynek tagjaiban a kinok kinja forr.

És a megeredt könny nem jéggyönggyé

[meredt,

Áldást hozó harmat, termékeny eső lett.
A négy folyam és a hármás bércz honában,
Hol borított mindent vastag jég korábban,
A költők szavára a zord tél engede,
„Kilebbent a tavasz dicső lehelete.”
Orpheus, a nemzet legnagyobb dalnoka,
Eüridikéjét, a szent hont siratta;
Leszállott lantjával a sötét Hadesbe
S hó szerelme tárgyát visszakövetelte.
Zsákmányát a pokol csak félig bocsátja,
Kénye-kedve szerint ismét visszarántja;
Költőnk is megborad, kérdezi: „mi volt ez?”
Égi háboru, vagy zápor, a mi jól tesz?
Támadó vész, vagy már annak utóhangja?
Győzelemrobaj vagy holtak bus harangja?
És a dalnok zeng bú, zeng forró szerelmet;
A hőst isteníti ... megérti a nemzet.
Régi dicsőségünk tündöklő csillaga
Föltünik egünkön, fényben ragyog ujra,
És a magyar éled, remél, hiszen ujra,
Öröme fordula sok százados bújá.
Kunyhó visszhangozza, palota megérti,
A kétségbeesett megtanul remélni,
Tette buzdul minden apraja és nagyja.
Arany lett a nemzet incarnatiója.
Mely nép ily fiat szül, ilyen mintaembert,

Nagy népek sorában élni jog megillet!

Ne rettegjünk tehát, ha vészjósló zajjal
Kiáltják ellenünk, hogy „pusztul a ma-
[gyar”,

Hanem omoljunk le az ő szent sirjára
És Anteüsként majd a dicső csatára
Merítsünk új erőt, s hogy ha jön a vihar,
A szent, örök jogért küzdjön a férfiak!
Meghalt Arany! A por a porba szállt vissza.
Az ország szívében domborodik sirja;
A siron illatos virágok fakadnak,
Há jön langy szellője a kies tavasznak.
„A z idő vén fája” levele a mint hull.
Arany egy „éltető eszmévé” fiomul,
S a mint a távolság nőttön nő és halad,
Az „eszmé” dicsőbb lesz, szentebb, ma-
[gasztosabb.

Miké a sark felé irányul a delej
S mutatja az irányt, bárhová rejtse el,
Aképen az „eszmé” időn, enyészeten
Áttör, jőban s rosszban irányadó leszen.

Hazám ifjusága! tudod, ki volt Arany?
Minden gondolata, szava csupa arany!
Gyémánt volt jelleme, nem karczolta semmi;
Mélto ilyen férfit mintaképül venni.
Kunyhóban született, szegényes kunyhóban,
Milyen akár hány van e vérázott honban,

Első olvasmányát a biblia tette,
Castal tiszta vizét innen meritette;
Még nagyon messze volt a Parnassus csucsa,
Ezer akadályllyal volt behintve útja.
De a honszeretet tiszta fénylő napja
A göröngyös utat gloriába vonja.
Nemzeti emléken oly gazdag ez a hon!
Minden tenyérnyíróld egy szentelt pantheon.
Koszorut a sirra! emléket nevének!
Pantheont építünk Arany emlékének,
Pantheont szívünknek kellős közepébe.
S a drága Pantheont hagyjuk örökségbe,
Hogy szent talizmánként hordja minden
[kebel,

A mig a föld hátán lesz egy magyar ember!

Egy tébolyodott naplójából.

(Elbeszélés.)

Irta: Kádbó Ferenc.

(Folytatás.)

VI.

Pokoli sötét éj lehetett; loyam mind-
untalan ellenállt sarkantyum nyomásának.
Véresre vertem, ostromoztam; de men-
nie kellett. Nem tudtam, hova, merre, csak
előre, mig ut nem vesz ki a ló alól, mig
bírja a rohanást.

szakértelmének növelését; de egyszersmind meghánytam-vetettem, hogy mily utak- és módokon lehetne elérni azt. Közlöm véleményemet, mely higgadt megfontolás és a körülmények szigorú mérlegelésének eredménye.

A képviselőházban csak pár hete mondta, midőn közgazdasági bajaink orvoslásául a gyakorlati gazdasági népnevelés ajánlatott, gróf Széchenyi Pál földmívelési miniszter ur: „Szerintem legjobb lenne, ha minden megyének egy földműves iskolája volna.” És valóban, ez lenne azon gyógymód, mely nem pillanatnyi javulást, hanem mély és messzire ható gyökeres gyógyítást eredményezne! Azonban sajnos, igen messze vagyunk attól, mert kormányunk a legjobb szándékkal sem valósíthatja ezen üdvös eszmét, és tekintve zilált anyagi viszonyainkat, rendeletileg sem kényszeríthet rá (mint Franciaországban, hol el lett rendelve minden kerületben egy földműves iskolának felállítására); de megígérte, hogy a mit tehet, megtesz, és azon megyéket, melyek ilyet létesíteni szándékoznak, a lehetőségig úgy anyagilag, mint szellemileg támogatni fogja.

Tehát a kezdeményezés- és áldozatra első sorban az egyes megyék s azok lelkes honfiai vannak utalva. Igen ám, de mielőtt ilyen kezdeményezhető lenne, az eszmét megértetni, a kivitelre megérlelni, az általános érdekeltséget fenntartani és az áldozatkészséget, mint a jóllét, hála és elismerés dicső jutalmát felébreszteni: fáradságot és akadályt nem ismerő, gáncstól vissza nem riadó, fűt és fát megmozgató, szóval minden megtevő factorokra és időre van szükség. Igen, mert sajnos tapasztalatlan alapuló szomorú igazság, hogy nem vagyunk megérve érdekeink kellő felfogására és méltatására, s ha a megye és egyesek nemes áldozatra létre is hozna egy ily iskolát, soká tengődne az, míg életerőssé fejlődhetne, vagy tán meg is semmisülne, mint oly sok szalmatűz szüleménye, mert egy ily intézetnek egészséges és célirányosan üdvözölő kötele főleg a földművelő nép és kisbirtokosok felkarolása s igénybevételének mérvétől függ. Mit kell tehát tennünk? Létesítenünk kell azon jelzett factorokat, melyek megértetnék a gazdálkodó közönséggel, hogy ma már a gazdálkodás nem oly mesterség, mely látásból megtanulható és, ha nyers erő van, üzhető bárki által is, hanem oly üzlet, mely inkább, mint bármelyik a világon, természettudományokbani ismeretet, szakértelmet, gyakorlati ügyességet és számítani tudó s előrelátó leleményes ésszt igényel; kézzelfoghatóan meggyőznék a gazdát a tudomány hasznossá-

gáról, megkedveltetnék s önmaguktól szükségesnek érzetté tennék azt.

De melyek ezen factorok? megmondom; én ilyenül főleg háromat ismerek el és pedig: gazdasági vándortanárt, gazdasági egyesületet és közgazdasági előadót! Nekünk azonban csak az utóbbi van, s az sem önerőnk, hanem kormányunk bölcs intézkedéséből; hogyan, s lesz-e valaha a két előbbi, avagy elég ezen egy? Legyen szabad először az utóbbira felelnem: nem, nem szabad egy embertől erejét felülmúló munkát kívánnunk! azonban sokat tehet meggyék derék közg. előadója, és pedig, ha más nem is egyengetheti az utat, megteheti a kezdeményezést a két első factor valamelyikének létesítéséhez; még pedig az én szerény véleményem szerint először is gazdasági vándortanári állást kell a megyében szervezni és betölteni egy, már a viszonyokkal ismerős, tevékeny szakemberrel, ki faluról falura járna, oktatna, buzdítana és érlelné a gazd. egyesület eszméjét mindenütt, a hol kell. Most már a közgazdasági előadó a vándortanárral karöltve fáradozna, mindaddig, míg nem a gazd. egyesület szervező, létesítve lett. Ezután kész a triumviratus, mely a leglényegesebbet, a földműves iskola létesítését tűzné feladatának bármilyen áron is, és még annyi, de annyi sok más üdvös dolgot!

De feltéve, hogy a vándortanári intézménytől, mint ismeretlentől, sokan idegenkednének, nem tudván, avagy nem akarván felfogni azon végtelen jótékony befolyást, melyet úgy a jelen-, mint a messzi jövőre gyakorolna, s így azt létesíteni vajmi nehezen lehetne: akkor létesíttessék a gazd. egyesület, szerveztessék annál titkári állás, töltsék be ez oly szakemberrel, ki képes lenne a vándortanárt is helyettesíteni vagyis pótolni, és kötelességének teljesen átértett tudata-s az eszme iránti lelkesítésében megtenne mindent, mit ész és törhetetlen erő tehet s a cél így is el lesz érhető!

„Mindenekelőtt és mindenkiféle a kisbirtokosok gazdasági szakértelmét kell növelni”, ez legyen jelszavunk; ez legyen közhajunk; ez legyen azon zászlóra írva, mely körül sorakozunk, harcolandók anyagi és szellemi téren létünk és előmenetelünk érdekében. Le kell vetközni közönyösségünket; félre kell dobni a meddő politizálást; ki kell lépni a tepszédés örvényéből a tett mezejére; nem szabad mindent másoktól várunk, mert a sült galambok repülésének mesés korszaka visszahozhatlanul letűnt; tenni kell, mert Isten is csak azt segíti, ki segít önmagán!

Kérjük jobbjainkat és gazdáinkat:

egyet; nincs, ki meghallaná, magunk vagyunk.

Felelni akartam, de csak tördelt gondolatok testesültek ajkamon szavakká.

— Végem van... az öcsém, anyám... az a nő...

— Hol van öcséd, szerencsétlen?

— Meghalt... megöltem őt.

Csak felkapta két kezét a feje fölé s szétesapott a levegőben.

— Átkozott! — aztán hanyatt zuhant. Most már apám se volt.

Megátkozott; s megfogott az átok!

VII.

Akkor lett éjszaka én fölöttem. Nem az az éj, mikor az égen egy csillag se világol s a komor sötétben keresztül nem csillan át az ezüstös holdvilág fénye, hanem ez, ez a soha el nem oszló éjszaka itt lelkem közepén, megnépesülő nagy pusztaságával, min keresztül-kasul bolyonganak kiölt családom véres tagjai: ösz apám, jó anyám, a bátyám, az öcsém sápadt árnyai... legeslegvégül az a nő, örületes, gyilkoló kacazájával, hullámos tagjaival.

Sötét éjszaka, minék soha se lesz virradása!

Ha ezeket az árnyakat nem látnám: nem irigylenék semmit töletek.

* * *

a fél nyújtotta magányukban gondolkozának gazdasági bajaink orvoslásáról, társas összejövetelükben beszéljék és vitassák meg a teendőket, közöljék és cseréljék ki nézeteiket a lapok útján is; hassanak és tegyenek, mert minden óra végrömlésünk felé visz; de azért ne csüggedjenek, mert a siker ott, hol szent akarat vállaltatott erőt és összetartást létesít, el nem maradhat!

Adjá Isten, hogy úgy legyen!

Pethő György.

A székegygyelet marosvásárhelyi választmányának gyűlése.

Jegyzőkönyv, mely felvételte a székegygyeleti közmívelési és közgazdasági egyet marosvásárhelyi és marostordamegyei választmányának Marosvásárhelyen tartott negyedik választmányi üléséről.

(Folytatás.)

3. Bárá Apor Károly ö méltósága köszöni az irányában egyhangulag nyilvánuló bizalmat, mert habár nem ke-reste a sok elnökség mellé e kitüntetés, mégis jól esik neki annyiban az, a mennyiben azt látja abból s az igen tisztelt alelnök lelkes és lelkesítő beszédéből, hogy életvezérlje a magyar hazának és nemzetiségnek, a székegygyeletnek, ennéreinek a közszolgálaton kívül társadalmi uton is egész erejéből szolgálni, ismerve és elismerve, sőt — a mi mai világban legértékesebb — méltányolva is van azon egyhangulag és lelkesedéssel nyilatkozó közbizalom által, melylyel személye kitüntetve lön, s mely előtt meghajolni, életvezérlje és hazafiassága annál inkább köteleességévé teszi, minél inkább érzi és fájlalja, hogy a nemes irányu egyletek és közügyek iránti közöny és részvétlenség lábra kap és odáig terjed, hogy még nemes irányu egyletünk jövőjét is veszélyezteti. Régi magyar nemzeti bűn: a hirtelen lelkesedés, a szalmaláng, a mely a mily hirtelen fellobban, ép oly hirtelen el is alszik. Egyleteink létesítésénél, a mi nálunk talán még könnyebben megy, mint másutt s fenntartásánál, tovább fejlesztésénél, a mi sehol sem megy nehezebben, mint nálunk, nagyon is észrevehető e régi nemzeti bűnünk, a kitartás, az állandó és lankadni nem tudó munka hiánya; azonnal nagy eredményeket kívánunk, századok mulasztásait évek alatt helyre pótolhatni véltve, s ha ez nem sikerül, ha csak lépésről-lépésre haladhatunk tovább, nem elégszünk meg a lassu, de biztos haladással, hanem elcsüggedünk, resignálunk s megállunk; pedig a ki megáll, az hátrál s jól mondá az igen tisztelt alelnök ur, nekünk magyaroknak nincs időnk aludni; dolgoznunk, munkálkodnunk kell; a mi munkánk, a mi feladatunk a székegygyelet.

Milyen bolond vagyok! Mit irigylenék töletek?

Mit irigylenék?...

Szántotok, vettek, hivatalba jártok nyugodtan, csendesén; fontoskodtok kiserü dolgok felett; talán szerettek egy kicsinyt, talán gyűlöltök. De mindent csak félig, csak közepesen, szenvedély nélkül.

És mégis ti itéltek, itéltek emberek felett, kik egész szívvel bírnak, kik egész szenvedélyvel szeretnek; kik tesznek, mit sugal az ő igazság tárháza: a szív, a lélek!

Eredjete; mit irigylenék töletek?!

* * *

1848...

A zsarnokság ezerkaru polypja ki-nyújtotta csápjait a sokszor megalázott, számba nem vett, megvert áldozat felé; emez pedig a kétségbeesés erejével védte magát és nem dicstelenül.

Az ifju, ki tegnap még mit sem értett a hadi mesterséghez s ha újat elvágta tollkésével, egy hétig hordozta azt bekötve gondosan: most ott fagyott meg egy hang, egy panaszos sohaj nélkül az őrhelyen; a családapa, kinek honn őt gyermeke és rebegő hitvese küldte mindennapos imádságát a felhők felett lakóhoz: csatátlan ütközetben, néma, fagyos éjszakán szuratta le magát előrsi csata alatt... és mindnyájának

pártolása s ezáltal a magyar állameszme megerősítése. Nagy cél ez, uraim; minden magyarra, még a legkisebbre is szüksége van s minél inkább fásul el a közélet, minél inkább tűnik fel áldozatnak a közügyi tevékenység, a mi egyszerűen hazafias kötelesség lenne, ha a hiúság és nevétségeség gyanuja- és vádjával nem illetnék épen azok, a kik panaszkodnak, hogy nincs közügyi érzék az előkelő társadalomban s azonban ők ölik ki azt is, a mi megvan; minél inkább vehető észre a részvétlenség és közöny, annál inkább és annál gyorsabban kell mindnyájunknak, a kiken még erőt nem vett, egyesülnünk, összetartanunk vállvetett munkával, hogy lankadni nem tudó buzgósággal megmentsük azokat, a kik elvesztek a közélet számára s önmagunkat, a kik, ha össze nem tartunk, szintén elveszünk. E célok által lelkesítve fogadom el a székegygyelet marosvásárhelyi és marostordamegyei fiók-egyletének elnökségét, a magam részéről ígérve, hogy nem sajnálva a fáradságot, időt és munkát, lankadatlan és kitartó ügybuzgósággal fogom szolgálni a székegygyelet ügyét s ezt kérem és várom önöktől is, mert az egyletek jótékonyága épen az egyedül mit sem tehető erők egyesítésében áll. Segítsenek uraim e nehéz munkában nekem; én, a mit tehetek, a mit segíthetek, igaz lelkesedéssel, hazafias ügybuzgósággal mindent megteszek.

A nemes báró, igen tisztelt elnökünk lelkes szavai általános tetszéssel és éljenzéssel fogadtattak, és hogy az elnökséget sokoldalú elfoglaltatása dacára elfogadja és ily lelkesedéssel fogadja el, örvendetes tudomásul vétetett. A tagok részéről Kovács Ferencz alelnök köszönte meg a nemes báró szívesességét, kifejezve, hogy beszéde után már többé nem éreztük árváknak magunkat, mert látjuk, érezzük, hogy vezérünk velünk érez s mi meg vele érünk. Lelekes és lelkesítő beszédét a nemes báró életével végezte s általános éljenzéssel és tetszéssel fogadtattott.

4. Alelnök ezzel az előki széket és a tanácskozási vezetését a tagok éljenzése között az ujonnan választott elnöknek, Bárá Apor Károlynak átadja; a jegyzőkönyv e része itt bezárattott és aláíratott.

Kelt mint fent.

Kovács Ferencz,
alelnök.

Sándor Kálmán,
jegyző.

*

Folytatattatik ugyanezen negyedik választmányi ülés az eddig jelen voltak jelenlétében.

Elnököl: Bárá Apor Károly, elnök. Jegyző: Sándor Kálmán.

boldog mosoly ajkain, lelkesüléstől lobogó láng a szemében, midőn a sötét angyal kiteríté fölötté szárnyait.

... Nagy, szép idők!

Ide jöttem a csaták helyére meghalni. Későn, de annál több keserű dühvel, annál nagyobb elszánnással.

Hadd pusztítsak az emberek között. Nem kerestem a halált, csak a vérengzést. Az mámorit, valami kéjes ingert nyújtott. Ha csatába mentek, tudjátok meg, ki harcol a legjobban: ki csak támad, dühvel elkeseredve, nem gondolva a sebekkel, miket kapni lehet; az olyat kerüli a golyó s nem fogja a kard!

Mindenik egy hős volt a hitregék korából.

A legtörpebb közöttük én valék. Azokat a honszerelem lelkesítő, imádása annak a drága, szóvalan anyaföldnek, mely szül, felnevel, tart s eltemetve nyugtot ad. Engem az életuntság, a fásult fájdalom s talán a kétségbeesés vitt oda. Azok keresték a halált a haza szent földjéért, jogaiért; én eljöttem keserveim, veszteségeim után kioldókolni magamat.

Törpe voltam. Azok nem tudták: érdemkeresztet is adtak, azt mondva, megérdemelttem; pedig legfőlebb is csak meg szolgáltam.

(Folytatása köv.)

5.) Bernády Dániel pénztárnok szövege adja elő, hogy a költségvetés megkésztése után utjában azon akadály áll, hogy bár főkegyeletünk tagjainak száma, a kik az évi 5 forint tagsági díjat kötelesek lenniük fizetni, a 100-at is meghaladja, rendszeresen fizető tagnak 30-nál többet felvenni nem lehet. Most már azon kérdés áll elő, hogy a költségvetésbe 30, vagy 100 fizető tag veendő-e fel; e tekintetben a választmány határozatát kéri, ugyszintén arra nézve is, hogy a felszaporodott hátralekók felhajtására nézve minő intézkedések lenniének szükségesek?

A választmány sajnálatlaltal veszi tudomásul a pénztárnok azon jelentését, hogy a fizetni köteles tagoknak alig $\frac{1}{3}$ -ada fizet és $\frac{2}{3}$ -ada nem; a költségvetést a jövő választmányi ülésre a tényleg számításba vehető befizetések szerint kéri a pénztárnok által beterjesztetni, egyszersmind felkérve őt, hogy a jövő választmányi ülésre főkegyeletünk összes hátralekosainak és hátralekainak kimutatását, a legujabb időig összeállítani és a választmány jelébe beterjesztetni sziveskedjék. A jövő gyűlésből aztán minden egyes taghoz egy nyomatott s írásban kiegészített felhívás fog küldetni, hátraleka kimutatásával, s a fizetésre felszólítással, a mit ha egy havi záros határidő alatt nem teljesítene, vagy postai utánvétteli lapokkal, vagy közigazgatási uton fog a tagsági díj minden egyes tagtól behajtatni; mert ily körülmények között a tagsági díjak befizetését a tagok tetszésére és önkényére bízni, az egylet fennállhatásának veszélyeztetése nélkül nem lehet. A b. elnök ö mltósága a maga részéről is igéri, hogy e tekintetben a közigazgatási hatóságoknál, a tagsági díjak beszédese iránt a jövő gyűlésig lépéseket teend, s hogy a tagsági díjaknak évről-évre hátralekképen való felszaporodását tétlenül nézni nem fogja, hanem minden erejéből s éber figyelemmel azok behajtására figyelni és gondoskodni fog; mert az anyagi biztosíték nélkül az egylet működése, tevékenysége, sőt fennállhatása és jövője is fenyegetve, veszélyeztetve van.

(Folyt. köv.)

K.-Vásárhelyt, 1883. jan. 14-én.

Terpsichore terme megnépesedett. A tánczra termett tüzvéri fiatalság f. év farsangját a legvidámabb kedélyhangulattal kezdte meg f. hó 13-án este a tánczterem bebutorozására rendezett estélylyel. Pénzünk kevés ugyan, de jó kedvünk nem hiányzik; egy jobb jövő reményében ösi szokás szerint jókat mulatunk. A két személyből álló rendező bizottság méltán megérdemli mindnyájunk elismerését. A terem elegáns díszítése kifogástalan. A vendégek iránt tanusított előzékenység példányzerű volt. A bál meghívók a tanács nevében lettek ugyan kibocsátva, de a munkát Molnár Dénes rendőrkapitány és Szabó Dénes gazda-tanácsos urak végezték s a bál sikeréért az érdem kizárólag az övék. Ideje is már, hogy valamit tegyünk városunk e középülete érdekében s ne engedjük, hogy e város érdemű képviselőtestülete, mulató közönsége ar a keskeny lócazon győrtörje továbbra is magát. Sajnáljuk ugyan, hogy a közös érdek igen kevés polgártársnál talált kellő pártolást s a bál anyagi eredményét alig 65 frtra lehet tenni. Ezt különben nem rójjuk fel polgártársainknak, sőt hisszük azt, hogy elmaradásuk egyedüli oka az, hogy e bál igen rögtönzve létesült és reá elkészülni nem lehetett. Azt hiszem, a gazda-tanácsos ur, ki ez ügy keresztyénével meg lett bizva, fog utat és módot találni arra, hogy a hiányzó összeg közadakozás vagy más uton minél hamarabb beszereztesse.

A megjelent maszkok mindannyian igen csinosan voltak öltözve s oly ügyesen viselték magukat, hogy felismerni alig egy pár aggregényt lehetett. A rendezőség jó példával járt elől s nem hiányzott a jó kedv, ugyancsak harsogott a csárdás. A tánczrend nyugugalomba helyeztetett s a publikum kedve volt az irányadó. Mindenki örült, csak a szegény kredenczes vakarta

a fejét. Oh, hogy is ne! Mennyi előkészület, mily nagy költség és semmi jövedelem. Panaszokat meghatott és végre benépesített az ő oduja is. A petroleum- és gyertyavilágítást kétszeresen sokszorosították a literesek. Bora és ételei ez alkalommal igen jók és jutányosabb árúak voltak a kredenczes urnak, s ha jövőre is így lesz, elidegenített vendégei közül igen sokan fogunk visszapártolni.

Jó kezdetnek jó vége, ezt mondja a közmondás. És én meg vagyok győződve, hogy ez így is lesz. E farsang 4 estélyének meg lesz a maga publikuma.

Adj a isten, ugy legyen!

Zugó.

Mindenféle.

— A csikszeredei „Részvény-Takarékpénztár” részvényei már kibocsáttattak aláírás végett. Aláírás iránt annyi megkeresés és előjegyzés érkezett idáig a szomszéd megyékből s az ország különböző vidékeiről, hogy alapítók szükségesnek tartották elhatározni, miszerint jövő február hó 14-ig csak csikmegyei aláírásokat fogadnak el s a mennyiben e határidő alatt itthon a részvények el nem kelének, csak e határidőn túl fognak az idegen vidékekről jövő aláírások is elfogadtatni. Együttal értesítjük lapunk csikmegyei olvasóit, hogy e határidőig aláírásokat szerkesztőségünk is elfogad (Csik-Szeredában) azoktól, kik ez iránt akár személyesen jelentkeznek, akár levélben a kötvények megküldése iránt megkeresnek.

— Társasestély. A kézdívárshelyi olvasó-egylet azon édes reményben, hogy városunk és vidékünk intelligens közönsége, mint a multban, ugy a jelenben is, humánus czélunk hathatós pártfogásában részesíti, f. évi január 20-án a tanácsház nagytermében ének-, zene-, felolvasás-, szavalat- és tánczozal összekötött társasestélyt rendez. Jelszó: egyszerűség! A meghívók szét lettek küldve, s ha valaki még ez ideig meg nem kapta volna, forduljon Benkő Gyula bizottsági pénztárnokhoz. A farsang e legkedélyesebb estélyére az intelligens nagy közönséget itt a nyilvánosság terén is meghívom. K.-Vásárhelyt, 1883. január 17-én. Szöcs József, rendező bizottsági elnök.

— Udvarhelymegye főispánja, mélt. Dániel Gábor ur, a legközelebbi napokban pár heti tartózkodásra Székely-Udvarhelyre költözik családjával együtt.

— A székely mívelődési és közigazgatási egyesület csikmegyei t. tagjait felkérem, hogy hátralekban levő tagsági díjaikat hozzám minél előbb befizetni sziveskedjenek. Csik-Szereda, 1883. jan. 15-én. Nagy Imre, az egyl. csikmegyei választmányának pénztárnoka.

— Udvarhelymegye alispánja, Dr. Török Albert ur, mint értesülünk, 8 heti szabadságidőt kapott. Ezen időt megrongált egészségének helyreállítására szándékozik fordítani.

— Curiosum. Háromszékmegye főispánja a napokban meglátogatván a k.-vásárhelyi tanácsot, egyik tisztviselő panasza-son említé fel, hogy a városnak mennyi költségébe kerül a marhavész folytán elrendelt zárlat; folytonosan fizetni kell a kapuőröket. — Hát miért nem őriztetik önk a rendőrszolgakkal a kapukat? szölt a főispán. — Hjah, kérem méltóságodat, a rendőroknak annyi dolguk van, hogy nem érnek rá. Ime, itt egy igen sürgős rendelet s reggel óta nem tudok egy legényt kapni, a ki kézbesítse. — Az már nagy baj, — szölt ö méltósága mosolyogva — hanem majd segítünk rajta. Küldök én uraságodnak mindjárt egy városszolgát. — Ezzel ö méltósága távozott s pár percz mulva belépett csakugyan egy hivatalszolga, hogy az elképedt hivatalnoktól az igen sürgős rendeletet átvegyje.

— A kis gyermekek számát egy idő óta nagyon ritkítja a halál. Szabó Dénes kir. járásbíró és Molnár Sándor jóhirű kereskedő csak a napokban temették el egy-egy forrón szeretett gyermeküket. Az ég adjon vigasztalást fájdalmaikra!

— A csiksomlyói jótékony nőegyesület f. hó 9-én tánczozal összekötött fillérestélyt rendezett. Adorján Imréné, Booskor Ferenczné és Pál István rendezők mindent elkövettek, hogy az estély jól sikerüljön. Az eredmény — miután az igények nem nagyok — teljesen megnyugtató. Összes bevétel 30 frt 14 kr o. é., miből az összes kiadások levonása után fennmaradt tisztá jövedelem 17 frt. Szeredából jelen voltak: Csanády Béla járásbíró és neje, Székely Endre szolgabíró, Márk A. és Bojthy Károly honv. hadnagyok, Molnár Lajos és még néhány fiatal ember, kiknek levelezőnk egyetemlegesen elismerést nyújt a somlyói tánczestélyen buzgó látogatásáért. Szünóra alatt Márk hadnagy és Puskás Kálmán tanuló keltős hegedűjátéka gyönyörködtette a közönséget; Köllő Miklós fiatal művésznő a feltűnőbb tánczos-párok megörökítésével szerzett a néző közönségnek szórakozást. Igen kedélyes időtöltés volt, mely reggeli 6 órákor ért véget.

— Esküvő. Dr. Zakariás István csikszépvízi járásorvos f. hó 30-án d. u. 3 órákor vezető oltárhoz csikszépvízi Dájbukát Dávid kedves leányát: Tinkát. Boldogságot kívánunk!

— Székelyudvarhelyt is megismertette magát Nyéki szinigazgató ur. Még kereszturni szereplése alkalmával fellátogatott hozzánk, hogy itt a talajt előkészítve, társulatával szerencsétlenszen. A vége aztán az lett, hogy mikor Kereszturól félbeszerbe megugrott, a Székely-Udvarhelyt felszedegetett előlegösszegeket is elfeledte visszajuttatni. Ilyen ember Nyéki szinigazgató ur, tele humbuggal, csalási virtusokkal. Az országos szinigazgatóság tehetne az ily schwindlerek megbüntetésére valamit, hiszen az ily szinigazgatók megrontják a többi tisztességes szintársulatok reputációját s elkedvetlenítik a publicumot a vándorszínészek pártolásától. Egyébiránt gondunk lesz rá, hogy ha Nyéki ur ujjalag részeltetne a megkülönböztető szerencsében, oly móddal fogadni őt, hogy az ellen panaszra oka ne lehessen.

— Köszönetnyilvánítás. Az elaggott öregek iránt kegyelettel viseltető egyének közül a karácsonyi szent ünnepekre a következők jöltevők küldtek szives adományokat a „Stephanie” menházi öregek részére: mélt. Bárány Szentkeresztly Stephanie 9 drb szörkendőt; tek. Csizsár Mihályné 1 kalácsot és 3 sing kartont; tek. Hankó Lászlóné 2 drb kezkenőt; mélt. Cserey Jánosné 3 üveg bort; tek. Pap Andrásné egy üveg bort; tek. Zayzon Lászlóné 4 üveg bort; tek. Szöcs Józsefné (polgármesterné) 1 inget és 3 sing kartont; tek. Nagy Dánielné volt polgármesterné 2 üveg bort; tek. Szabó Mózesné urasszony egy pár csizmat. Fogadják a nemes szívű adakozók a kézdívárshelyi „Stephanie” menház igazgató bizottsága és a menház öregei nevében kifejezett legforróbb köszönetemet. Kézdí-Vásárhelyt, 1883. jan. 12. Özv. Pap Andrásné, menházi alelnök.

— Budapest főváros közönsége az 1848–9-ki szabadságharcnak megörökítésére a fővárosban felállítandó szoborműre 25.000 forintot szavazott meg s a szobor mintájának elkészítésére és a felállítási hely kijelölésére vonatkozó javaslatlételre s a gyűjtés vezetésére Gerlőczy Károly alpolgármester elnökle alatt bizottmányt küldött ki. A szobor leleplezése a honalapítás ezredéves fordulaja alkalmára van kitűzve. Felhívjuk a t. közönséget a hazafias terv támogatására.

— A csiksomlyói olvasókör f. hó 23-án tánczozal összekötött szineloadást rendez, melyre a meghívók a napokban szét fognak küldetni. Mérsékelt díjak mellett kedélyes időtöltés várokozik a közönségre. Mig a meghívót közölhetnők, felhívjuk erre a figyelmet.

— A székelyudvarhelyi koresolyázó egyesület február hó elején koresolyaversenyt rendezend és pedig három díjjal: gyors futás-, akadály- és egy női versenyre. Első díj egy pár finom angol koresolya, második és harmadik a gyűjtés eredménye szerint lesz megállapítandó.

— Kézdí-Vásárhelyt a tanácsház tánczterme bebutorozására f. hó 13-án rendezett álarozos bál alkalmával felülfizettek: Dénes Lajos 50 kr, Mészáros Gyula 10 kr, Molnár Dénesné 50 kr, Szabó Dénes 50 kr, Boda Gergely 20 kr, Györgyakab Márton 20 kr, Tóth Gyula 30 kr, Spitzler Dávid 50 kr, 1 maszk 20 kr, 1 tiszt helyettes 30 kr, Politzer Rudolf 50 kr, ifj. Tóth Sámuel 10 kr, ifj. Török Sámuel 20 kr, Czimbalmos Ferencz 30 kr, Vinternicz Nándor 10 kr, Hincz Károly 20 kr, Kovács Lajos 20 kr, Kovács Károly nyomdász 20 kr, ifj. Nagy József 50 kr, 1 maszk 10 kr, Aesculap maszk 50 kr, Pap István 30 kr, Bándi István 20 kr, Erdei Béla 20 kr, Csizsár József v. czéhmester 1 frt, 1 maszk 8 kr, Goczman János 10 kr, Rózsa Elek 20 kr, Fejér János 20 kr, ifj. Szöcs Mihály 20 kr, Kovács Pista 20 kr, Szabó Róza pinczernő 1 frt, Homonnai Károly 20 kr, Szabó Mózesné 30 kr, Páldeák Pál 50 kr, Dézsi Mari 20 kr, Sáska Antal 50 kr, Dézsi Dániel csizmadia 20 kr, Kovács Istvánné kis papné 50 kr, Brodi József 50 kr, ifj. özv. Nagy Lászlóné 25 kr, Dr. Géber Ede egyetemi tanár 2 frt. Fogadják a szives adakozók a rendező bizottság hálás köszönetét.

— Értesítés. A háromszéki „Erzsébet” árvaleánynevelő intézetben készletben levő különböző női munkák, [u. m. harisnyák, párnabetétek, (horgolt és neccolt) hárász és pamut kendők, abroszok, sifon ingek, hálózubbonyok, bál horgolt kendők, neczstóff kötények, réklík, gyermekfűzők, csipkék és más apróság tárgyak igen jutányos árban számítva eladó. A venni szándékozók f. hó 18-tól kezdve február 11-ig az intézet helyiségében e készletből tetszés szerint választhatnak és vehetnek. Február 11-én a megmaradt készlet nyilvános árverésen fog elárúsítani. Szívesen kérem városunk és vidékünk közönségét, hogy becses pártfogásában részesíteni és ügyeinket ezáltal is elősegíteni ne terheltelessék. K.-Vásárhelyt, 1883. január 15-én. Hankó Lászlóné, intézeti alelnök.

— Megjelent „Ilonka könyve”, rajzok, elbeszélések stb. Hory Bélától, a Révai testvérek csinos kiadásában. A kötet igen változatos tartalma. Hory jelen füzetével is ajánlólag mutatja be magát, mint legfigyelemreméltóbb elbeszélőnk egyike. Kár, hogy oly kevésszer van alkalmunk a füzetből olvasóinknak mutatott közölni. Addig is megérdemelt pártolásába ajánljuk — különösen nő-közönségünknek. Révai testvérek ezuttal is dicséretet érdemelnek, hogy az újabb termékek kiadásával hazai könyvpiacunkat eredeti munkákkal gazdagítják. A kötetke tartalma: A corrector. A kit élve temettek el. A koponya. A boszu. A velenzei nő. A Gellért-hegyen. A szomszéd zártszék. A szép postamesternek.

— Magyar népdalkedvelők figyelmébe! A „Magyar Dal-Album”-ból, mint a magyar népdalok egyetlen folyamatban lévő egyetemes gyűjteményéből megjelent a IV-ik kötet 3-ik füzeté is, a 641–660. számú, következő daltalakkal: 1. Boldogok mi. . . 2. Bort itam én. . . 3. Borzadalmas csend közepett. 4. Bucsúznak szavaim. 5. Búra hajlik a szomorú fűz. . . 6. Busul a cserhátú legény. 7. Busul a vén gazda. 8. Busulok én, majd megöl. 9. Buza buza, be szép tábla. . . 10. Csak gyönyörű nemzet. 11. Csalogat egy szép menyecske. 12. Csapalásné piros virág. 13. Csendes éjjel messze tájon. 14. Csergedező kis patak. 15. Daru megő, meg a golya. 16. De fáj, de fáj. 17. De szeretnék angyal lenni. 18. De szeretnék páva lenni. 19. Domonkosi, domonkosi menyecske. 20. Egy kis kenyér, egy kis só. A „Magyar Dal-Album” IV. kötete ismét 10 havifüzetben jelenik meg és pedig 200 dallamtartalommal. Előfizetési ár egész évre: 10 füzetre 1 frt 80 kr, félévre: 5 füzetre 90 kr. Egyes füzet ára 25 kr. Minden füzet bérmentve küldetik szét. Előfizetések legközelszerbűben postautalványon a „Magyar Dal-Album” kiadó-hivatalához Győrbe intézendők.

— Épen most jelent meg Budapestben Frommer A. Hermann 1883-ra szölvő főárjegyzéke, mely mindenemű gazdasági főzések és virágmagvakat, gyümölcsfákat, rózsákat, cserjéket stb. oly gazdag választékban tartalmaz, mint igen kevés külföldi árjegyzék, belföldön pedig tökéletességre nézve ehhez hasonló nem jelenik meg ezen rendkívüli előnyénél fogva gazdákknak és kertkedvelőknek melegen ajánlhatjuk. Az árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve a nevezett czég által mindenkinek megküldetik.

Felelős szerkesztők :
T. Nagy Imre, Dr. Kábdebő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos :
Szabó Albert.

Hetekig tartó fogfájásban szenvedtünk. A fájdalom, mit szenvedni kellett, óriási volt. Gyógyítottuk mi azt „írral, kigyóhájjal, medvezsírral, ebkaporral, kutyatejfel”, mégis fájt az minden éjjel. Végre is arra az irtóztató kihuzatásra kellett elhatároznunk magunkat. S a mitől, úgy féltünk, úgy remegtünk! . . . egy másod perc, egy fél jaj.

Szabó Lázár. Németh András.
Molnár Ventura.

*) E rovat alatt megjelent közleményért felelősséget nem vállal a szerk

ajánlják gazdasági gépraktárunkban mindig nagy választékban kapható
gazdasági gépeket, gyári áron, ugymint:

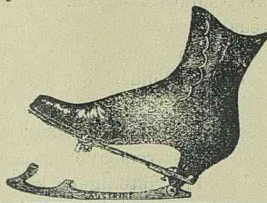
Szeeskavágók vasállványon kézi hajtásra	36	trttól	60-ig.
„ „ „ járgány hajtásra	60	„	120 „
Répavágók szarvasmarha- és juhétetésre	28	„	80 „
Kukoricza-morzsoló szelelővel és a nélkül	30	„	50 „
Gabonatisztító szórórosta felső- és alsó rázóművel	60	„	90 „
Trieur konkolyválasztó szelelővel és a nélkül	40	„	110 „

Cséplőgépek: kézi, járgány és gőzcseplő; **malmok** járgány és gőzhajtásra: **falusi és tűzoltó-fecskendők.**

Továbbá ócska vagy repedt **harangok átöntetése**re, nem különben **új harangok** beszerzésére a legelső gyárosoktól előnyös feltételek mellett vállalkoznak.

KORCSOLYA-BAKTÁRUNKBÓL

postai rendelvevények, a méretek pontos feladása után, azonnal teljesíttetnek, u. m.

1 pár finom acél-koresolya **szíjjal** 1 frt: 50 krtól 3 frtig.
1 " " " " **csavarral** 2 frtől 4 frtig.
1 " " " **amerikai Halifax** 3 frtől 4 frtig.
1 " **„Ausztia** koresolya“, a mely eddigelé a leg-
ezészerübbnek találtatott s minden kiállításon ki-
tüntetett 5 frttől 7 frtig.

8—12

Tekintetes Jancsó Geiza kézdivásárhelyi gyógyszerész urnak az általa fel-talált „tyukszem-irtó“ szerért ez uton is köszönetet mondok; alig használtam hat napig s a fölösleges szeméktől teljesen megszabadultam.

Csik-Szereda, 1883. január 11-én.

Orbán János,
városkapitány

Sz. 2587. tlkvi.

1882.

A kovásznai kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Németh András végrehajthatónak Bajka Józsefné szül. Bogdán Anna végrehajtást szenvedő és Bogdán Antalné szül. Bogdán Katalin, mint társtulajdonos elleni 91 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében Kovászna község határában fekvő, a kovásznai 1741. sz. tjkben 2295. és 2296. hr. sz. egészen az 1608. sz. tjkben 8418., 8418-2, 8419. hr. sz. alatti ingatlanokból Bajka Józsefné szül. Bogdán Annát illető tulajdon járandóságára az árverést 369 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1883. márczius 6-án d. e. 9 órakor** Kovásznán a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában

jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kovásznai kir. járásbiróság, mint
tkvi hatóság, 1882. december 8-án.

Igen sok beteg kevesebbet szenvedne, ha a megfelelő gyógyszereket mindjárt kezdetben kéznél lennének. Ennélfogva az oly könyv, minő a „Dr. Airy gyógymódszere”, mely nemcsak a betegségek leírását tartalmazza, hanem egyuttal orvosilag kipróbált és ézerszeresen jónak bizonyult háziszereket sorol fel, minden betegre nézve a **legnagyobb** becseset bír. Az említett s Richter kiadóiintézetében, Lipcsében megjelent röpirat, melynek szövege számos ábrával van ellátva, **Gorischek K.** egyetemi könyvtárús által (Bécs, I. Istvántér, 6. sz.) 75 kr beküldése után **bérmertve** küldetik meg. 7*

Székely-Udvarhelytt. (Botos u. 13. sz.)

Ajánlják

MESTITZ és STEINER

a t. cz. vidéki közönségnek dusan, izlésteljesen berendezett s minden igényeknek megfelelő

butorgyári raktárakat.

4—12

Pályázati hirdetés.

A tusnádalvégi fürdőre egy kath.
vallásu, alkalmas

tanító

kerestetik 5—6 gyermek oktatására. A méltányos feltételek iránt mielőbb értekezhetni alólirottnál.

Tusnád-fürdő, 1883. jan. 15.

Incze György,
birtokos.

25/1882. Számhoz.

Csik-megye árvaszékének 1881. február 12-ről 662. szám alatt kelt intézkedése a tulajdonos társak beleegyezése folytán Gyergyó-Szt.-Miklóson elhalt Kiss István hagyatéka, Kiss János, Kiss Jánosné és Kiss Imre tulajdonát képező, a Marostorda-megye, O.-Toplicza község, 444. számú tjkvben A 1-19 r. sz. alatt s a gyergyóremetei 1625. sz. tjkben A 1-10 r. sz. foglalt tagosított birtok a hozzá tartozó fából épült jó karban lévő két lakház, gazdasági épületek, s a Maros vizén levő kétkövi lisztelő malom eladása iránt **1883. év február 25-ik** napján délelőtt 9 órakor a helyszínen, Popcis nevezeti helyen, nyilvános árverés fog tartatni.

Az árverési feltételek a szokott hivatalos órákban a gy.-szentmiklósi kir. közjegyzői hivatalnál megtekinthetők.
Gy.-Szt.-Miklóson, 1883. január 2.

3—3 Demeter Domokos,
kir. közjegyző.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.